

ρωσα ὅλην μου τὴν καρδίαν εἰς τὸν Θεόν μου, εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τοὺς γονεῖς μου καὶ μετ' ὀλίγον προσετέθησαν εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τῆς ἀγάπης μου, ὁ σύζυγός μου καὶ τὰ τέκνα μου· συνεζεύχθην δὲ μετὰ τινος νέου μετριωτάτης μὲν καταστάσεως, ἐναρέτου ὅμως, φιλοπάτριδος, πεπαιδευμένου καὶ ἀγαπῶντός με. Τὸν ἡγάπησα, τὸν ἡγάπησα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ διήλθομεν ὅλην μας τὴν ζωὴν ἐν χριστιανικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ· οὐδέποτε ἤλθομεν εἰς διενέξεις διὰ τὰ φροῦδα καὶ μάταια ἐκείνα πράγματα, διὰ τὰ ὅποια τόσα φεῦ! ἀνδρόγυνα δυσαρεστοῦνται μεταξύ των καὶ τὰ ὅποια καταστρέφουσι τὴν ἡσυχίαν τοσούτων οἰκογενειῶν! Τὸν ἡγάπων καὶ τὸν ἐσεβόμην, μὲ ἡγάπα καὶ μὲ ἐσεβέτο καὶ ἐζῶμεν οὐχὶ διὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκογενειάν μας· ἡ μὲν μας φροντὶς ἦτο ἡ καλὴ ἀνατροφή τῶν τριῶν τέκνων μας, δύο ἀρρένων καὶ ἑνὸς θήλεος. Μετὰ μακρὰ ἔτη εὐτυχίας ἐπῆλθε καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν δοκιμασιῶν. Ἐλθόντος τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ μας εἰς νόμιμον ἡλικίαν, τῷ ἐδώκαμεν τὴν εὐλογίαν μας καὶ τὸν ἐστείλαμεν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα. . . . δὲν ἐπέστρεψε πλέον. . . Βαθεῖα καὶ ἀνιάτος πληγὴ ἐσπάραξε τὰ σπλάχνα μου, τὸ ὁμολογῶ, Παναγία μου· ἦμην μήτηρ, καὶ γνωρίζεις τί ἐστὶ μήτηρ. Μετ' ὀλίγον ἀπέθανε καὶ ὁ δευτέρος υἱός μου καὶ ὁ σύζυγός μου. . . μοὶ ἔμεινεν ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἀφιέρωσα τὴν ἐπίλοιπον τεθλιμμένην ζωὴν μου εἰς τὴν ἀνατροφήν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς, καὶ συνέζευξα αὐτὴν μετὰ τινος χρηστοῦ νέου μετὰ τοῦ ὁποίου ζῇ ἐν πάσῃ ὀλβιότητι. Ἐπέζησα ἀρκετὰ ἔτη ὅπως ἴδω καὶ ἀναθρέψω τινὰς ἐκγόνους μου καὶ ἀνέμενον τὸν θάνατον ἄνευ οὐδενὸς φόβου. Ἐτελεύτησα δὲ μὲ ἥσυχον τὴν συνειδήσιν, διότι νομίζω ὅτι ἐξετέλεσα τὸ χρέος μου· καθότι ἔρωσ καὶ ἀφοσίωσις ὑπῆρξεν ὅλη μου ἡ ζωὴ. Ἠγάπησα ὡς θυγάτηρ, ὡς καλὴ πολίτις, ὡς σύζυγος, ὡς μήτηρ καὶ ὡς μάμμη, καὶ ἀπέθανον ὡς καλὴ χριστιανή.

» Χαρὰ καὶ μευδίᾳμα θεῖον ἐφώτισαν τὸ ἀγγελικὸν τῆς Θεομήτορος πρόσωπον.

— Εὖγε θυγάτερ, εἶπε, προσφέρουσα αὐτῇ τὰ δύο φίλα αὐτῆς ἄνθη, τὸν κλόνον τῆς δάφνης καὶ τὸ λευκὸν ῥόδον. Εὖγε θυγάτερ, σὺ μόνη εἶσαι ἀξία, σὺ μόνη ἐξεπλήρωσας τὸ καθήκόν σου, σὲ μόνην πρέπει νὰ ἀνταμείψω. Ἡ ἀποστολὴ καὶ τὸ καθήκον τῆς γυναικὸς ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὁ ἔρωσ καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν οἰκογενειάν τῆς, εἰς τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ τὴν γενέτειραν αὐτῆς γῆν. . . Λάβε τὰ ἄνθη ταῦτα καὶ στέλισον δι' αὐτῶν τὴν ἐνδοξὸν κεφαλὴν σου. »

» Τὰ βιβλία λέγουν, προσέθηκε τελευτῶσα τὴν διήγησιν ἡ θεία μου, τὰ βιβλία λέγουν ὅτι κάθε ἑκατὸν ἔτη ἡ Παναγία συγκαλεῖ ἐνώπιόν Της τὰς ψυχάς, αἱ ὁποῖαι ἀνέβησαν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἰς τὸν Οὐρανόν, τὰς ἐρωτᾷ διὰ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς των καὶ ἀνταμείβει ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀξία ἀμοιβῆς, ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐμιμήθη τὴν δωδεκάτην ψυχὴν. Κυττάξατε λοιπὸν, Κοριτσάκια μου, νὰ ἀκολουθήσητε τὸ παράδειγμα τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης ψυχῆς, ὅπως καὶ σεῖς ἀνταμειφθῆτε.

Ἄλ. Ζωηρός.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Ἡ Κυρία Ψ . . . πρό τινων ἡμερῶν, μὲ ἡρώτα, διατί οἱ ἱατροὶ ζῶσι πλείοτερον χρόνον καὶ διατί αἱ γυναῖκες εἰσὶν ἀσθενέστεραι καὶ βραχυβιώτεραι· μοὶ ἔφερε δὲ παραδείγματα πολλῶν ἱατρῶν, ἀποθανόντων εἰς ἡλικίαν προβεβηκυῖαν καὶ γυναικῶν, αἵτινες ἔζησαν ὀλίγα ἔτη. Ἐπροσπάθησα νὰ τῇ ἀποδείξω τὸ ἐναντίον καὶ τῇ ἀνέφερα πλεῖστα ὀνόματα ἱατρῶν, ἀποθανόντων εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας αὐτῶν κτλ. τῇ ἔδωκα μάλιστα ἐν ὀλίγαις λέξεσι καὶ τὸν λόγον, δι' ὃν οἱ

ἰατροὶ εἰσὶ βραχυβιώτεροι· τῇ εἶπον ὅτι δὲν ἀναπνεύουσι πάντοτε καθαρὸν αἶρα, ὡς εὐ-
 ρισκόμενοι καθ' ἐκάστην πλησίον ἀσθενῶν·
 ὅτι καὶ ἠθικῶς ἔτι μᾶλλον πάσχουσι διότι
 εὐρίσκονται εἰς σπαραξικαρδίους σκηνάς, εἰς
 δάκρυα καὶ ὀδυρμοὺς, ὅτι βλέπουσι πότε
 μητέρας χυνούσας τὰ μητρικὰ καὶ θερμὰ
 αὐτῶν δάκρυα ἐπὶ τοῦ λειψάνου τοῦ τέκνου
 αὐτῶν, πότε τέκνα κλαίοντα τὸν πατέρα ἢ
 τὴν μητέρα των, σύζυγον ἰσάμενον ὡχρὸν καὶ
 καταβεβλημένον ἐνώπιον τῆς πνεύσεως τὰ
 λοιπὰ φιλτάτης αὐτοῦ συζύγου· γηραιὸν
 πατέρα κυρτωμένον καὶ μὴ ἔχοντα τὴν δύ-
 ναμιν νὰ κλάσῃ πλέον, καθήμενον παρὰ
 τὸ προσκεφάλαιον τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ
 υἱοῦ, τοῦ μόνου σπρίγματος τοῦ γήρωος του,
 ψυχρῶραυόντος, κτλ. κτλ. ταῦτα πάντα
 δὲν θλίβουσι τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐξασ-
 θενοῦσι τὴν ὑγίαν του· Ἡ Κυρία δὲν ἐπειθετο
 εἰς τοὺς λόγους μου, διότι εἶχε μάθει παρὰ
 τῶν ἐχθρῶν τῶν ἰατρῶν, ὅτι ἡ καρδία αὐτῶν
 εἶναι σκληρὰ, διότι ἀποκόπτουσιν ἓνα πόδα
 χωρὶς νὰ φανῶσι τεταραγμένοι, ἢ διότι
 κρύπτουσι τὰ δάκρυά των διὰ νὰ μὴ ἀπελ-
 πίσωσι τοὺς πάσχοντας, κτλ. δὲν ἠθέλησα
 νὰ ἐπιμείνω περισσότερον, ζητῶν νὰ ἀποδεί-
 ξω τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν Κυρίαν, διότι γνω-
 ρίζω ὅτι ὀνομάζεται χωριάτης ὁ φιλονεικῶν
 μετὰ Κυρίας καὶ ἐπιμένων ν' ἀποδείξῃ σφάλ-
 λουσαν αὐτήν· διέκοψα λοιπὸν τὴν ὁμιλίαν,
 ἀλλ' ἐπεφυλαττόμην ἐμμέσως τοῦλάχιστον,
 νὰ τῇ ἀποδείξω ὅτι οἱ ἰατροὶ εἰσὶ βραχυ-
 βιώτεροι τῶν γυναικῶν, κτλ. Ἐνῶ προχθὲς
 ἐσκάλιζα τὰ χαρτί μου, εὗρον μεταξὺ αὐτῶν
 περιγραφὴν τινὰ τοῦ τρόπου, ὃν μεταχειρί-
 ζονται εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα ἐν
 Ἀγγλίᾳ, ἵνα βεβαιωθῶσι περὶ τῆς διαρκείας
 τῆς ζωῆς τοῦ ἀσφαλιζομένου· ἐν τῇ περι-
 γραφῇ ταύτῃ εὗρον καὶ τίνες εἰσὶν οἱ μακρο-
 βιώτεροι, τίνες οἱ βραχυβιώτεροι κτλ. μάλι-
 στα ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης θέλει εὐχα-
 ριστηθῇ πολὺ μία τάξις τῶν ἀνθρώπων,
 ὅτι αὕτη μακροβιώτερα ἐστὶ· δὲν τολμῶ
 ὁμῶς νὰ εἶπω εἰς αὐτήν, ἵνα μὴ τὴν δυσχε-
 στήσω, ὅτι μακροβιώτατοι εἰσὶν ὡσαύτως

καὶ οἱ μὴ εὐχάισθητοι ἢ οἱ ἀπαθεῖς λεγόμενοι,
 ἢ μᾶλλον οἱ ἔχοντες κρῦον αἷμα.

Ἰδοὺ ἡ περιγραφὴ αὕτη μετὰ τοῦ πίνακος:

« Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ-
 » πάρχουσιν ἀσφαλιστικὰ καταστήματα
 » ὅπου ἐξασφαλίζουσι τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώ-
 » πων ἐκ τῆς πολυχρονίου πείρας καὶ πα-
 » τηρήσεως, οἱ διέποντες τὰ καταστήματα
 » ταῦτα, μεταχειρίζονται ὡς βάσιν τὸν
 » ἑξῆς πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον, ἔχοντες πρὸ
 » ὀφθαλμῶν τὴν παρούσαν ἡλικίαν τοῦ ἀ-
 » σφαλιζομένου, εὐρίσκουσιν ἀπέναντι, πό-
 » σα ἔτη ἀκόμη ἔχει νὰ ζήσῃ.

« Ὁ πίναξ οὗτος σπανίως λανθάνει.

« Λέγει ὁ ἐκ Βερολίνου Γάσπαρης, ὅτι
 » αἱ γυναῖκες εἶναι μακροβιώτεροι τῶν ἀν-
 » δρῶν· παρατηρεῖ δὲ ὅτι εἰς τοὺς τελευ-
 » ταίους χρόνους ὁ μέσος ὕψος τῆς πολυ-
 » ζώας νῦξήνθη εἰς τινὰς ἐπικρατείας τῆς
 » Εὐρώπης· εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς ἐπὶ τὸ
 » πολὺ ἡ αὐξήσις αὕτη ἀναβαίνει εἰς εἴ-
 » κοσιν ἔτη κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατον-
 » ταετηρίδα.

« Συντείνει δὲ πολὺ εἰς τὴν πολυζωίαν
 » ὁ γάμος καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἄνδρας.

« Ὁ μέσος ὕψος τῆς μακροβιότητος πρὸς
 » τὸ παρὸν εἶναι, εἰς μὲν τὴν Ῥωσσίαν πε-
 » ρίπου 21 ἔτη, εἰς τὴν Πρωσσίαν 29,
 » εἰς τὴν Ἑλβετίαν 34, εἰς τὴν Γαλλίαν 36,
 » εἰς τὸ Βέλγιον 36 καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν 38.

« Ὡς πρὸς τὰ ἐπαγγέλματα μακροβιώ-
 » τατοι μὲν εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικοί, βραχυ-
 » βιώτατοι δὲ οἱ ἰατροί, (τὸ βλέπετε Κυρία)
 » Τὸ μέσον τῶν δύο ἄκρων ἐπέχουσιν οἱ
 » στρατιωτικοί.

« Ὁ θάνατος ἐπισκέπτεται πλείοτερον
 » τὰ ἐργασάσι, ἢ τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς
 » κήπους, καὶ μᾶλλον τοὺς πτωχοὺς ἢ
 » τοὺς πλουσίους, ὅπερ προέρχεται ἀπὸ
 » ἑλλειψιν περιθάλψεως καὶ περιποιή-
 » σεως. »

(ἔπεται ὁ Πίναξ.)